

altid hænder Folkets Myndighed, kan være i Tvivl om, at det er rigtigt at tage en Lov, der raader Bod derpaa. Jeg har indbrømmet, at der er forskjellige Interesser i By og Land foruden de fælles. Men det jeg har benægtet, er, at naar en Mand vælges, at man da forud skulde kunne pege paa ham og sige, saa og saa vil den Mand stemme i den og den Sag. Vi give Kjøbstæderne, de mindre Landeieendomsbesiddere og de større Landeieendomsbesiddere særlig Valgret ved denne Lov, fordi de have forskjellige Interesser, men jeg benægter, at naar de Mænd, der vælges af de 3 Klasser, træde sammen, at man da, som den ærede Rigsdagsmand siger, skal kunne pege paa Kjøbstadmanden og sige, at han vil gaae sammen med den Klasse, der er valgt af de høiere Beskattede. Jeg kunde ogsaa nævne den ærede Rigsdagsmand mangfoldige Tilfælde, hvor disse Proprietairer — som han paa eengang finder „elskverdige“, og dog mener, at man skal tage sig iagt for (S. N. Hansen: Som Valgklasse!) ja, som Valgklasse, men naar de ere valgte, kunne de ogsaa være elskverdige — som høre til de høiere Beskattede, ere valgte til Amtsraadet af de lavere Beskattede, hvis Interesser skulde være høist forskjellige fra deres; naar Folk sidde i en Forsamling og forhandle med Andre, blive deres Ansuelser ofte heelt forskjellige fra de Udtalelser, de nærede, da Valgene foregik. Det hænder saaledes ofte, at Udtalelserne paa Valgtribunen ere meget forskellige fra Udtalelserne her i Salen (Stemmer, Hør!) ja, hør! og hør rigtigt. Dersom den ærede Rigsdagsmand vilde kunne nævne Exempler paa, at jeg har udtalt mig anderledes paa Tribunen end her i Salen, vil han gjøre mig en Tjeneste; jeg veed ikke, om slikt Exempel kan ansøres, men jeg haaber, at jeg kan lade mig belære. At nu Folk kunne tilfidesætte Interessensansuelser, skal jeg søge at vise. Jeg vil anføre den ærede Rigsdagsmand selv som et Exempel derpaa. Han taler gjerne paa Almuens Vegne imod de „Rige,“ imod de „Dannede,“ imod de „Begavede“. Men er den ærede Rigsdagsmand da ikke i høi Grad dannet? Er den ærede Rigsdagsmand ikke meget begavet? Eller er han det i alt Fald ikke i Manges Dine, og det netop i deres, hvis Sag han taler? Om

han er rig, det veed jeg ikke, men idetmindste vil han, efter hans Indtægter at dømmes, for Mangfoldige staae saa fjernt fra Almuesmanden som Nogen. Altsaa: han, den rige, den begavede, den dannede Mand taler om det, han selv er, som om det var Noget af det Sørgeelige i politisk Henseende — som om Almuesmanden vel maatte vogte sig for at kaare saadanne Mænd til Rigsdagsmænd. Den ærede Rigsdagsmand burde aldrig have været kaaret af Almuen til at repræsentere den, naar den vilde følge det, han selv fordrer. Den ærede Rigsdagsmand staaer saa ofte som Talsmand for Almuen paa Landet, men kunde nogen Kjøbstadborger tale Kjøbstædernes Sag med større Iver end den ærede Rigsdagsmand? Vi see da, at netop den ærede Rigsdagsmand er et Exempel paa, hvorledes det stærke Hensyn til særlig Interesse ikke har saa meget at betyde, som den ærede Rigsdagsmand siger. Den ærede Rigsdagsmand siger om mig, at mit hele Liv vidner om, at jeg ikke kan mene det, jeg siger. Ja, det glæder mig, at den ærede Rigsdagsmand følger mit offentlige Liv med Opmærksomhed. Det er vel ikke altid i de fjærligste Udtryk, at han omtaler det, men jeg paaskønner dog, at han følger mig. Nu vil jeg søge, om jeg ikke kan fremkalde den Ansuelse, jeg mener ikke hos ham, thi hans Ansuelser ere rodfæstede, men hos nogle af dem, til hvem han har talt, og som maaskee have hørt med en vis Velvilje paa hans Ytringer — at den ærede Rigsdagsmand dog maaskee tager feil. Der er et Par af de Sager, vi have havt under Behandling, som jeg vil nævne. Jeg spørger: Til hvilken Klasse skal jeg nærmest regnes? Skal jeg f. Ex. regnes til Kjøbstadborgerne? Jeg har mange Interesser fælles med dem, men jeg stred for Næringsfriheden, medens den ærede Rigsdagsmand stred imod den. Og nu Geistligheden? Den er jeg maaskee bunden til ved aandelige Baand? Men jeg stred for Kirkeraadssagen, der havde Geistligheden imod sig. Jeg er knyttet stærkt til Juristerne. Men jeg strider stadigt for Næringsfagen, og jeg troer, at de fleste Jurister ere imod den. Maaskee er jeg mere Almuesmand end den ærede Rigsdagsmand, thi jeg er Arvesfæster; men dog har jeg ikke været enig med ham